

Današnji nekoliko daljši evangeljski odlomek najprej poroča o odrojstvu slepem človeku, ki je spregledal, konča pa s se tistimi, ki mislijo, da dobro vidijo, v resnici pa so ostali slepi v svoji duši. Čudež ozdravitve je opisan kratko, samo v dveh vrsticah. Več pa evangelij poroča o razpravi in govoricah, ki so se razširile po čudežnem ozdravljenju.

Dobra dela, dela ljubezni, so pogosto povod za najrazličnejše govorice, tudi obrekovanja. Vedno se najde nekdo, ki noče ali pa ne more videti vse resnice. Do doživljamo v teh dneh preizkušnje, ko nekateri samo kritizirajo in kažejo na napake tistih, ki se trudijo za skupno dobro. Evangelist pa želi, da smo pozorni prav na to. Slepороjenega, ki je bil ozdravljen, je najprej spraševala množica. Potem so ga spraševali učitelji postave. Zaslišali so celo njegove starše. Ozdravljeni pa je me tem prišel do vere! To je največji dar, ki mu ga je dal Jezus. Ni samo dobro videl ampak je tudi spoznal Njega, ki je 'luč sveta.'

Slepороjeni se je postopoma bližal luči, nasprotno pa so se učitelji postave vedno bolj oddaljevali od nje. Domišljali so se, da imajo luč in zato ne potrebuje Jezusa. Celо podvomili so, če se je ta človek res rodil slep. Božje delovanje pri ozdravljenju so zavrgli z izgovorom, da Bog ne dela v soboto – tudi čudežev ne. Njihovo zapiranje pred lučjo je postajalo vedno bolj nasilno, tako da so ozdravljenega človeka celo vrgli ven iz templja.

Pot sleporоjenega je sestavljena iz več etap. Začela se je s spoznanjem Jezusovega imena. Prej o Njem ni vedel ničesar, saj pravi: 'Tisti človek, ... Jezus, je naredil blato in mi z njim pomazal oči.' Po grozečem spraševanju farizejev ga je priznal za preroka, potem pa še za človeka, ki je blizu Bogu. Ko pa so ga vrgli iz templja, ko so ga izključili iz svoje skupnosti, ga je Jezus poiskal in se mu razodel: 'Jaz sem Mesija'. Ta, ki je bil prej slep, je ob tem vzkliknil: 'Verujem, Gospod!' in se je pred Jezusom poklonil do tal.

Ta evangeljski odlomek pokaže tudi na našo slepoto. Lahko smo podobni sleporоjenemu, ki se je odprl luči, Bogu in Božji milosti. V teh dne še posebej pazimo, da ne bomo podobni tudi učiteljem postave in zviška sodimo druge, celo Gospoda!

Današnje bogoslužje nas tako vabi, da sprejmemo Kristusovo luč. Seveda vam manjka tudi bol oseben stik z Gospodom, še posebej po zakramentih pokore in evharistije. Papež Frančišek vam predlaga zelo praktičen nasvet. Takole pravi:

»Kako se spovedati, če ne morem k duhovniku?

Vem, da greste mnogi izmed vas za veliko noč k spovedi, da bi se ponovno srečali z Bogom. Vendar pa mi bodo danes mnogi rekli: »Oče, kje lahko najdem duhovnika, spovednika, ker se ne sme iti od doma? In jaz se želim pobotati z Gospodom, želim, da me On objame, da me moj Očka objame ... kaj naj storim, če ne najdem duhovnikov?« Stori to, kar pravi katekizem. Zelo jasno je: če ne najdeš duhovnika, da bi se spovedal, se pogovori z Bogom, on je tvoj Oče, povej mu resnico:

»Gospod, zakuhal sem to, to in to ... Oprosti mi,« in prosi ga odpuščanja z vsem srcem, z molitvijo kesanja [1] in mu obljubi:

»Kasneje se bom spovedal, vendar zdaj mi odpusti.« In takoj se boš vrnil v Božjo milost. Ti sam lahko pristopiš, kakor nas uči Katekizem, k Božjemu odpuščanju, če ni v bližini duhovnika. Pomislite: to je pravi trenutek, to je primeren trenutek. Dobro opravljena molitev kesanja, in tako bo naša duša postala bela kot sneg.«

Želim vam blagoslovljeno nedeljo in ostanite zdravi!

br. Marjan